

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: I.Gorlenco)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: R. Petrov, N.Bondarenco, S.Pilipenco)

Î N C H E I E R E

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență: dda

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tîrzilă Nicolae, reprezentat de avocatul Sergiu Puică,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tîrzilă Nicolae împotriva Tîrzilă Inga, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cahul privind obligarea pârâtei de a primi pensie de întreținere pentru copilul minor și obligarea pârâtei de a înlătura piedicile de comunicare cu copilul, împotriva deciziei din 2 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 10 ianuarie 2020, reclamantul Tîrzilă Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ingăi Tîrzilă, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cahul prin care a solicitat emiterea unui act de dispoziție prin care să fie obligată pârâta Tîrzilă Inga de a primi de la Tîrzilă Nicolae pensia de întreținere în favoarea copilului minor XXXXX, născută la XXXXX în cuantum de 1000 lei lunar și obligarea pârâtei de a înlătura piedicile de comunicare cu copilul.

În motivarea pretențiilor sale reclamantul Tîrzilă Nicolae a indicat că, s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâta Tîrzilă Inga până la data de 07 martie 2015.

Din căsătoria comună a rezultat copilul XXXXX.

A indicat că copilul la moment locuiește cu reclamanta Tîrzilă Inga peste hotarele țării și deși reclamantul dorește să participe la întreținerea, creșterea și educarea minorului, pârâta se opune de fiecare dată, nu dorește să primească careva sume bănești, îi creează impedimente să comunice cu fiica.

A menționat că, în calitate de părinte are drepturi egale ca și mama de a participa la educarea, creșterea și întreținerea copilului minor, astfel a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune.

A solicitat reclamantul emiterea unui act de dispoziție prin care să fie obligată pârâta Tîrzilă Inga de a primi de la Tîrzilă Nicolae pensie de întreținere în favoarea copilului minor XXXXX, născută la XXXXX în cuantum de 1000 lei lunar și obligarea pârâtei de a înlătura piedicile de comunicare cu copilul.

Prin hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Tîrzilă Nicolae împotriva lui Tîrzilă Inga, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cahul privind obligarea pârâtei de a primi pensie de întreținere pentru copilul minor și obligarea pârâtei de a înlătura piedicile de comunicare cu copilul, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 2 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul declarat de avocatul Sergiu Puică în interesele lui Tîrzilă Nicolae și s-a menținut hotărârea din 09 martie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că instanța judecătorească soluționează litigiul privind obligarea pârâtei de a primi pensie de întreținere pentru copilul minor și obligarea pârâtei de a înlătura piedicile de comunicare cu copilul, reieșind din condițiile concrete în care se educă copilul și de prevederile art. 58 alin.(1), 74 alin.(1) Codul familiei, ținând cont de faptul că nu poate fi obligat părintele să primească sume bănești, cu titlu de pensie de întreținere, cât și, în lipsa unui grafic de vizită întocmit de organul competent, instanța nu poate obliga pârâta să înlătore impedimentele de comunicare cu copilul său sau să îi îngrețdească dreptul la libera circulație.

Instanța de apel a menționat că reieșind din materialele cauzei civile, inclusiv referința expedită de Direcția Generală Asistență Socială și Protecția Familiei Cahul, se constată că autoritatea tutelară nu a întocmit un grafic de vizită cu copilul XXXXX și nici nu au parvenit cereri din partea apelantului privind înlăturarea impedimentelor de întrevedere cu copilul.

Astfel, instanța de apel a reținut că în lipsa unui grafic de vizită, întocmit de organul competent, instanța nu poate obliga intimata să înlătore impedimentele de comunicare cu copilul, circumstanță corect apreciată de instanța de fond, or, potrivit art. 60 din Codul familiei, litigiile dintre părinți privind educația și instruirea copiilor se soluționează de către autoritatea tutelară locală, iar decizia acesteia poate fi atacată pe cale judecătorească.

Totodată, Codul familiei prevede dreptul persoanei de a solicita încasarea pensiei de întreținere și nu obligația de a accepta pensia de întreținere, astfel în lipsa unui cadru normativ legal Tîrzilă Inga nu poate fi obligată să accepte sprijinul material oferit de către Tîrzilă Nicolae. Or, în art. 74 Cod familiei, legiuitorul a prevăzut clar că pensia de întreținere se încasează la cererea unuia dintre părinți.

La 18 ianuarie 2021 prin intermediul oficiului poștal, Tîrzilă Nicolae, reprezentat de avocatul Sergiu Puică a declarat recurs împotriva deciziei din 2 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel nu este legală, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural, cauza fiind examinată în mod superficial, iar concluziile instanței de apel sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Cahul a pronunțat dispozitivul deciziei la 2

decembrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 11 ianuarie 2021 (f.d.106), însă la materialele dosarului lipsesc date de recepționare a deciziei recurate.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 18 ianuarie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 3 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Tîrzilă Nicolae, reprezentat de avocatul Sergiu Puică.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Tîrzilă Nicolae, reprezentat de avocatul Sergiu Puică împotriva deciziei din 2 decembrie 2020 a Curții de Apel Cahul, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru